

έτους συμπύπτουσα κατά τὸν Φεβρουάριον μῆνα. Ἐότε πάντες οἱ περιστοιχοῦντες τὸν μέγαν μονάρχην, ἢ σοφοὶ (μανδαρίνοι;) φαίνονται λευχειμοῦντες, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ ὑπέρτατος ἀρχηγός. Τότε προσφέρουσι πανταχόθεν πρὸς αὐτὸν παμπληθῆ δῶρα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, μεταξύ δὲ τῶν ἄλλων καὶ λευκοῦρῃ σάγια. Τότε ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λευκοὶ καὶ χρυσοφάροι ἵπποι διαβαίνουσιν ἐμπροσθέν του, καθὼς καὶ ἰλέραντες ὡς πενταχιτρίλιοι κεκαλυμμένοι ὄρατα σάγη, βασιτάζοντες δὲ ἐπὶ τῶν νότων ἑκαστος ἀνὰ δύο εὐπρεπεστάτας κιβωτοὺς πλήρεις τῶν ἀργυρωμάτων καὶ φαλάρων του καὶ κρητλοὶ δὲ ὁμοίως σκεπασμένοι καὶ φορτωμένοι διάφορα ἄλλα πράγματα ἀναγκάζει εἰς τὴν μοναδικὴν ἐκείνην τελετὴν. Δυσκόλως δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοιοῦτου θριάμβου. Ἐωθεν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἱερᾶς ταύτης ἡμέρας, πρὶν παρατεθῶσιν αἱ τράπεζαι, πάντες οἱ ἐπιτελεῖς καὶ δούκες καὶ κόμητες καὶ βαρῶνι καὶ ἵππῶται καὶ ἀστρονόμοι καὶ ἰατροὶ καὶ θηρευταὶ (ἱερακοτρόφοι) καὶ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ στρατοῦ ἔρχονται μετὰ μεγίστης πομπῆς εἰς τὴν ἐν ὑρῶχῳρον αἰθουσαν τοῦ μονάρχου· ἄφου δὲ πάντες σταθῶσι κατὰ τάξιν, ἐμψανίζοντες εἰς τὸ μέσον ἐξοχός τις ἀρχιερεὺς λέγει μεγαλοφώνως ὕποκλίνατε καὶ λατρεύετε. Ἀμα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, ἅπαντες κλίνουν μετὰ εὐλαβίας τὰς κεφαλὰς προσκυνῶντες τὸν μονάρχην τετράκις· ἔπειτα ἔρχονται εἰς θυσιαστήριον λαμπρότατον εὐτρεπισμέλιον, φέρον δὲ τράπεζαν χρυσοῦν, ὅπου φαίνεται γραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ μονάρχου· ἐκτὸς δὲ ταύτης καὶ κομψότατον θυμιατήριον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἑκαστος εὐλαβῶς θυμιάτας τὴν τράπεζαν ἐπιτρέπει εἰς τὸν τόπον του.

Ἀναφέρονται ἔπειτα ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ καὶ ἄλλαι ἑορταί, ὅπου διατηροῦνται τῶν Ταρτάρων αἱ παραδόσεις. Τότε γίνονται μεγάλα κυνήγια τίγρεων καὶ λεοπαρδάλεων, καὶ λυγκῶν ἐξητημένων εἰς τὴν ἄγρῳ τῶν μονιῶν καὶ κάπρων καὶ οἰάγων καὶ βονάτων ἢ ἐλάφων, δορκάδιων καὶ τοιοῦτων ἄλλων· ἄλλαι δὲ θήραι γίνονται διὰ κίρκων καὶ ἱεράκων καὶ πλῆθους κυνῶν, ὥστε ἀριθμοῦνται πολλάκις δέκα καὶ εἰκοσὶν ἐνίοτε χιλιάδες κυνηγῶν· ὁ δὲ μονάρχης φέρεται ἐπὶ τεσσάρων ἐλεφάντων, εἰς τὰ νῶτα τῶν ὁποίων στηρίζονται ὠραῖοι θάλαμοι ἐκ ξύλων κατεσκευασμένοι καὶ ἔσωθεν μὲν διὰ σαγίων χρυσιλάτων ἱστρωμένοι, ἔξωθεν δὲ διὰ δέρματος τίγρεων κατατέκει. Ὄταν δὲ φθάσῃ εἰς τόπον τινὰ Κατσάρμονδον λεγόμενον εὐρίσκει ἐστηριγμένης τὰς σκηνὰς ἑαυτοῦ καὶ τῶν υἱῶν καὶ τῶν φίλων του· ἐκείνη δὲ, ὅπου αὐτὸς δέχεται τοὺς αὐλικούς, ἔχει τσαούτην ἑκτασιν, ὥστε χωρεῖ χιλίους ἱππεῖς, ἢ δὲ θύρα αὐτῆς βλέπει πρὸς μεσημβρίαν· ἄλλη δὲ σκηνὴ ἐστραμμένη πρὸς δυσμὰς ὑπάρχει πρωϊσμένη ὡς ἐνδιαίτημα ἰδιαίτερον τοῦ μονάρχου. Καθ' ἑκαστον θάλαμον τῶν σκηνῶν τούτων ὑφίστανται τρεῖς σπῆλαι ἐκ ξύλων ἀρωματικῶν γλαφυρώτατα ἐξιστρασμένοι. Οὐδὲ ποτε οὔτε ἄνεμος, οὔτε βροχὴ εἰσδύουσιν εἰς αὐτάς. Αἱ σκηναὶ αὗται ἐξωτερικῶς μὲν σκεπάζονται ὑπὸ δέρματος τίγρεων, ἐσωτερικῶς δὲ λευκοκτίδων καὶ σαρθερίων καὶ λαμπρῶν ὕφασμάτων

φερόντων βαθῶσις μέλανος, λευκοῦ καὶ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων· τέλος μεταξὺ τὰ σχοινία ἀπάλισσονται εἰς τὰς πανταχόθεν.

Ἀλλὰ κρίνομεν φορτικὸν καὶ κοπῶδες νὰ παραλουθῶμεν τὸν περιηγητὴν εἰς πάσας τὰς κυνηγητάς ταύτας καὶ πρὸς ψυχαγωγίαν γινομένης ἐστραμῆς ὅθεν ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως πολιτικῶν πραγμάτων.

Δώδεκα μεγάλοι παραδυνασταὶ (Σίβειν) ἐπαγροῦσιν εἰς τὴν κυβέρνητιν τῶν τριάκοντα πέντε ἐπαρχιῶν οὗται διατρίβουσι εἰς τὴν πόλιν Cambalu ἐν τῆς πρωτατοῦ καὶ πολυτελοῦς πηλατίου· εἰς αὐτοὺς δὲ καὶ νὰ ἐκλέγῃσι τοὺς κατὰ μέρος τῶν ἐπαρχιῶν οἰκητὰς, ὁ δὲ μονάρχης περιορίζεται εἰς τὴν ἐγγυμῶνον τῆς πρωτατείως των· αὐτοὶ ὁμοίως κινουμένοι τὰ τὸ δοκοῦν τὰ στρατεύματα καὶ διατάττουσι πάντα τὰ καθήκοντά των.

Εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν Cambalu κεῖται τὸ νομισματοκοπεῖον τοῦ μονάρχου, ὅπου ἐκτὸς τῶν ἄλλων κατασκευάζεται καὶ ἀλλόκοτον τι εἶδος νομισμάτων, τῶν κοινῶν συκαμίνων, παραλαμβάνομένης ἐκ τῆδεῖως τῆς μεταξὺ τοῦ ἐξωτερικοῦ φλοιοῦ καὶ ξύλου τῶν στελέων λεπτῆς λεπιδος, ἥτις χρησιμῶς χάρτης (χαρτονομισμάτων). Γίνονται δὲ νομισματα ἐξ αὐτοῦ διαφόρου ἀξίας φέροντα πάντα τὴν ἐργασίαν τοῦ μονάρχου. Διὰ το αὐτῶν χρεῖνων χρησιμιοδοτοῦνται οἱ ὑπάλληλοι, ἐκτελοῦνται δὲ καὶ συναλλάγματα· διότι οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τὰ ἀποποιήσῃ ποινῇ θανάτου ὥστε τοιοῦτοτρόπως ὁ μονάρχης περιβρίνει πάντας τοὺς λοιποὺς ἡγεμόνας τῆς οἰκουμένης κατὰ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὸν πλοῦτον. Διὰ το δικαίως ὀνομάζεται Cublai Khan δηλ. κύριος, ἢ δεσπότης· ἔλαβε δὲ τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ 1256 μετὰ Χριστὸν διὰ τῆς ἀνδρείας ἐναυτοῦ καὶ προφητείας του, ἀντιπαλαίτας πρὸς πολλοὺς ἄλλους καὶ συγγενεῖς ἄλλους· βασιλεύει δὲ ἤδη τεσσαρταετία δύο ἔτη μέχρι τοῦδε 1298 (1) ἔχων ἡλικίαν ἑτῶν. Ἀφ' οὗ ἀνηγορεύθη ἀπαξ μόνον ἐκυβέρνησεν τὸν πολυάριθμον στρατὸν του, δηλ. ὅτε ὤρμησε εἰς τὸν θεῖον του Ναγίχιν, καὶ ἀτχμαλωτίσας αὐτὸν ὀρέυσεν. Οὕτω κατεστάθη κύριος καὶ τεσσάρων ἄλλων νομῶν Giorcia, Zanli, Barscol, Sichintin.

Ἴδου πῶς εἰκονογραφεῖ τὸν ἡρώα των τούτων Μάρκος Πόλος.

α Ὁ μέγας μονάρχης ἔχει μέτρον ἀνάστημα πάχος σώματος, πρόσωπον δὲ λευκόν, ὅπου ἐπὶ τὸ ῥόδιον χρῶμα· ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ μεγάλα ῥίνα δὲ εὐστγῆμον.

Ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν τεσσάρων υἱῶν του λεγόμενος Chinchin θεωρεῖται ὡς ὁ ἐπίδοξος διαδοχὴ τῆς βασιλείας. Ἐκ δὲ τῶν αυτοκρατοριστῶν ἑκείνου ἔχει ἰδιαίτερον θεραπείαν συνισταμένην ἐκ τριῶν εὐειδιστάτων ἀμφιπόλων, ἐξ ὧν ἑκάστη ὑπάρχει

(1) Ἀπέθανεν ἐν ἔτος μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τοῦ Πόλου.